

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 266.

V Ljubljani, v torek 20. novembra 1894.

Letnik XXII.

Shod v Kropi.

Ljudstvu je treba pouka, z živo besedo mu treba naslikati verskega, narodnega in gospodarskega nasprotnika, opozarjati ga na vzroke slabih časov, poučiti ga o sredstvih, s katerimi si more pomagati zopet na noge, pokazati mu pota do boljše bodočnosti. Skratka: organizovati naš narod proti trojnemu sovražniku, ki mu jemlje vero, jezik in zemljo očetov; to je namen slovenskih katoliških političnih društev.

Izvršujoč to nalogo je slov. kat. društvo za radovljjski okraj minelo nedeljo priredilo shod v prostorih g. Klinarja v Kropi. Shod, katerega se je udeležilo okoli 350 domačinov, in okoličanov, je otvoril predsednik g. Vurnik, spominjajoč se med dobrotliki s toplimi besedami sv. očeta in presvetlega cesarja, ter predstavil kot vladnega zastopnika blagor. gosp. okr. glavarja iz Radovljice viteza Kalteneggerja.

Nato č. g. I. Ažman, župnik v Gorjah govoril približno tako-le:

Slavna družba! Dragi rojaki!

Današnje naloge nisem rad sprejel. V domačem kraju namreč ni lahko govoriti, ker po besedah sv. pisma ni nihče prorok v domačem kraju; molčati pa zopet skoraj ne smem, ker potem se mi lahko očita, da nimam sreča za svoj rojstveni kraj! Zadoj pomislek je vendar premagal — in tako stojim zdaj tukaj želeč nekatere besede spregovoriti do Vas. Če bote skromne moje besede sprejeli s takim srcem, iz kakršnega pridejo, potem nisem zastoj govoril!

Poglejmo za 30, 40 let nazaj: Kakšna je bila Kropa takrat, kakšna je danes? Ko sem jaz rasel ter kot dijak hodil na počitnice — takrat je bilo polno življenja v Kropi. Kupčija je cvetela, dela je bilo zadosti, pa tudi denarja ni manjkalo. Pred 40 leti se je neprehoma delalo v obeh fužinah še na

stari način pri odprti peči z navadnimi mehovi — plavža sta stala še oba, vseh 7 ali 8 fužinic je veselo ropotalo noč in dan; vizenci so bili polni kovačev, panjev je manjkalo, dasi so pri vsaki ješi eden ali dva panju pridelali. Naročil na blago je bilo vedno dovolj, še zvršiti jih niso mogli. In ko je Kropa dobro živela, dobro je bilo tudi za okoličane, ki so vse pridelke za gotov denar v Kropo prodajali.

Pa poglejmo Kropo danes! Tistega življenja ni več. Fužine so ostale, fužinice utihnile, vizenci so nad polovico podrti, ljudstvo se je pomanjšalo, Kropa šteje danes 500 prebivalcev manj, kot pred 30 leti; pa tudi kmetje in okoličanje čutijo, da v Kropi ni več toliko denarja. Pa kaj bi ta žalosten prizor še dalje popisoval, saj ga le prebratko vsi čutite in opazovalec skriti ne morete. Kropa res zelo propada in hira; dosti boljše pa tudi v Kamni gorici in Zeleznicah ni!

Kdo pa je zakrivil te žalostne razmere? Kupci žebeljski ali gospodje ne — ti bi pač radi dali dela kovačem, ko bi le dobivali kaj naročil, ali takih naročil, da bi shajati mogli. — Kovači niso zakrivali — ti bi pač radi delali, le da bi jim kdo dela dal, delali bi radi tudi za manjšo plačo, samo, da bi sebe in svoje preživiti mogli!

Kdo je tedaj kriv? — Znano Vam je vsem. Propada žebeljskih trgov in njih obrta krivo je tuje blago, ki je z manjšo ceno naše blago izpodrinilo, krivo je mašinsko blago, ki se hitreje izdeluje, krivo so preveč odprte meje, ki tujemu blagu pota ne zaprejo.

Pa kaj bi popraševal po vzrokih! Žalosten položaj je očiten in tu je pač prvo vprašanje: kako pomagati, in kdo mora in kdo bode tu pomagal?

Jaz nočem biti, kakor tisti zdravnik dr. Skaza, ki je zdravil na poseben način. Če je koga noga bolela, rekel je: vzemiva jo proč in noga ne bo več bolela! To ne gre, da bi rekli: Kropi ni več

pomagati, pustimo jo njeni osodi. Kroparji naj pustijo svoja stanovanja in naj gredo drugam kruha iskat! Posamezni so pač to že storili — ali večina ostane le tukaj in se drži svojega priljubljenega rojstnega kraja. Vprašanje toraj ni, kam naj se preselijo Kroparji, da bodo mogli živeti, ampak kako jim je pomagati, da bodo mogli doma ostati?

Kdo bo toraj pomagal? Kdo more in mora pomagati? (Dalje sledi.)

Odmev s Štajerskega.

Zastoj si tedaj prizadeva „Slovenec“, pregovoriti Štajerce, da bi na dan shoda vsi ostali doma ter tako nekako pokazali, da trobijo v „Slovenčev“ rog. Prišli bodo gotovo zastopniki tistih, ki so narodni. Tako lepo vabi ko petelin svoje kokoši „Narod“ v svoji 264 št. Štajerce na shod. In da bi ga vender vsilili jim še daja „korajžo“ rekoč: „Ne bojte se razpora...“ In na kaj drugega meri nameravani t. j. shod zaupnih mož“ po drugih pokrajinah slovenskih kakor na „razpor“. Ali ne dela vse na „razpor“ kar se nam navadno pošilja iz „Narodne Tiskarne“ na Štajersko? Ali se ne pravi delati razpor, če vsiljuje „Narodova“ stranka našim slovenskim kmetom „Rodoljuba“, ki izliva žolč na duhovščino in laže v zadnji številki, da se je sklenilo na katoliškem shodu, da je vsak „malikovavec, brezverec itd., ki se za narodnost poteguje.“ Se-li ne pravi to delati „razpora“ po Štajerskem, gospoda okoli zelene „Narodove“ mize? Se-li ne pravi hujskati lajke zoper duhovstvo? In sedaj! Vsi na Štajerskem obsojamo V.Š. „razpor“, in vaše prepire in posebno časi gnjusno pisavo, „Narodovo“, kateremu so tisti duhovniki ki ne upogibljejo svojega tilnika pod „Narodovo“ igo „zalega“, črne, kosmate duše, sami farizeji itd. in ako tudi ne hodimo skoz drn in strn za „Slovenec“, popolno v vseh vzlasti lokalnih vprašanjih ali po vaše ne trobimo kar tja en dan v „Slovenčev“ rog, vedite,

LISTEK

Horatius redivivus.

(Šaljive podrobnosti iz potne torbe olimpskega potnika.)

(Konec.)

Horacij vstopi v brivnico. Brivec, podoba s krivim nosom, suh, da je bilo na njem več pomade nego mesa, postavi mu urno cilinder, palico in rokavice na določeno mesto. Nato ponudi mu stoličo ter ga ročno osukne pred veliko zrcalo, kjer je Horacij lahko poljubno občudoval svojo krasoto.

Predno je Horacij vedel kaj in kako, pripravil je vže brivec mlo ter ga ogrnil z belim prtom. Ko ga je pa jel mazati z milom, prestrašil se je Horacij tako, da je zazijal in požrl za dober požirek pen. Ko se je ugledal še v zrcalu vsega omazanega, planil je kvišku, pograbil cilinder, palico in rokavice ter zbežal ven kakor zblaznel. Ravno pred pragom trči ob trebušastega gospoda s tako silo, da se ta kar prekuce in pregrizne smodko, kar je je imel v ustih. Horaciju pa ni bilo do gospoda in smodke, bilo mu je do svojega blaga. Brisal jo je po mestu, kakor bi šlo za stavo z vsemi škrati. Za njim podil se je seveda črn oblak mestnih paglavcev, ki so takoj

opazili omiljenega begunca. Omenjati ni nam menda treba, kako je bilo gospodu profesorju žaltavo pri sreči, videčemu slavnega gosta svojega belega od mila dirjajočega pred tropom paglavcev po sredi ulice.

A brivec ni hotel izgubiti svojega prta in mila, kar mu ga je odnesel čudni tujec na obrazu, ampak naznanil je vso stvar, kakor je bila in ni bila, mestnim čuvajem. Ti so imeli Horacija takoj.

„Kaj mi hočete? — Onega zgrabite, onega, ki slepari z lasmi tam le v oknu. — Vprašajte ga, kaj sem zahteval od njega. — Ali sem zahteval, da me obrije, ali da me bo mazal z onimi šlevami? — Ako ste hlapeci javne pravice, kakor trdite, zgrabite onega, pustite mene!“ tako in enako zagovarjal se je Horacij, ko so ga tirali čuvaji k brivcu.

Bog vedi, kako bi se bilo še godilo Horaciju, ker brivec bil je — kakor sploh brivec — nenavadno govorniški nadarjen in znal je pridobiti čuvaje na svojo stran. A k sreči prišel je gospod profesor in se je potegnil z vso svojo avtoriteto za pošteno kožo Horacijevu. Horacij bil je rešen. A ni se mu ljubilo več hoditi po mestu. Silil je domov.

Gospod profesor ustreže rad gostovi želji, ker bal se je, da bi mu napravil zopet kako žaltavo.

Prišedša domov sedeta za mizo in jameta piti. Pila sta do kasne noči Posebno pridno prilival je

nocoj Horacij, da bi zatopil grenke spomine minolega dne. Tudi gospod profesor ni bil seveda le za pričo zraven, ampak srebal ga je, kar se je dalo in vedno ponavljal stereotipno himno vinskih bratcev:

„Vinska trta
Nima grla,
Da bi sama
Vince žrla.“

Horacij proslavljal je pa po svoje rujno vince in pel:

„Tu lene tormentum ingenio admoveo
Plerumque duro: tu sapientium
Curas et arcanum iocoso
Consilium regis Lyaco;
Tu spem reducis mentibus anxii
Viresque et addis cornua pauperi...“

A vinski duhovi prevladali so njune moči. Zaspala sta za mizo in sanjala sladke sanje o deveti deželi, o sreči in poeziji.

Vsem pa jame pogrešati Zen v Olimpu Horacija in gre ga iskat povsod. V vse kote na zemlji pošilja ognjene bliske, da bi staknil ljubljenega pesnika. Glej, sedaj švigne blisk tudi čez okno profesorjeve sobe in Zen zapazi Horacija spečega za mizo. Z močno roko ubere ga za frak in odnese ga v Olimp.

Od onega časa se ni niti čulo, niti bralo, da bi se bil Horacij še kdaj vrnil na svet. K—č.

da še je tudi na Štajerskem nekaj slovenske pameti, katere še ni popolnoma zmotil „Narodov“ špirit. Zato pa smo spoznali, da bi le kranjskim liberalcem koristil shod zaupnih mož, škodoval pa ostalim slovenskim pokrajinam, če bode po receptu „Narodovem“. In prav so govorili „naši“ poslanci, ko so rekli, da po „Narodovem“ receptu ne jemljejo zdravila, ker to je strup pa ne lek za Slovence. In gotovo večina štajerskih rodoljubov mi bode pritegnila, če zapišem resnico, da poslanec slovenski na Štajerskem ne zasluži več zaupanja naših volilcev, kateri se bode vdeležil shoda 29. t. m., kateri ne bo shod zaupnih slovenskih mož, ampak kranjske napredne liberalne stranke.

Zato bi pa radi kranjski napredni liberalci drugih pokrajin poslance, da bi njim bili za stafažo, da bi potem laglje s svoje višine ugonobili „jezuitskega zmaja“. Zato so tistih verskih načel štajerski poslanci, kateri se bodo udeležili shoda, kakor kranjski liberalni poslanci s svojim dr. Nevesekdo, kateri je tako grdo in umazano opisal slovensko duhovščino v „4000“ v „Zvonu“. Zakaj pri nas na Štajerskem hvala Bogu še niso advokatje, doktorji itd. odrekli duhovnikom sodelovanja tudi v posvetnih rečeh pri volitvah itd. kakor na Kranjskem. Tudi naši lajiki še ne pitajo tako očito duhovnikov z „brezdomovinci“ in „farji“ kakor je na Kranjskem navada.

Mi vsi, posvetni in duhovni, se vojskujemo, kakor „Narod“ želi, za „narodnost“, težimo za tem, da obdržé vsi Slovenci v zgodovini svojo individualnost ali osebnost, da osebno s pomočjo svojega materinega jezika razvijajo in popolnjujejo svojo kulturo in se vdeležujejo človeškega napredka, da ohranjajo svojo domovino kot svojo neprikrajšano last itd., torej za vse to se mi na Štajerskem vojskujemo in vam „Kranjcem“ dajemo lep vzgled. Zato pa ne delajte razpora. Nas na Štajerskem je večina za katoliški shod, razen tistih, katerim je „Narod“ več od svetega pisma. Mnogo poslancev naših, posvetnih in duhovnih mož se ga je tudi vdeležilo, in gotovo vemo, da je laž, kar je „Narod“ pisal, da bi se tedaj „narodnost“ proklamirala za „poganstvo“. Tudi na Štajerskem nismo kar brezpogojno za koalicio, vendar pa tudi pustimo svojim poslancem toliko svobode in toliko časa, da poteče rok, katerega so nam dali, da izpolnijo svoje obljube. In če jih ne bodo mogli izpolniti, vedeli bodo sami, vedeli bomo mi, kaj nam storite in to brez „Narodove“ modrosti. Pišimo, govorimo rajši to, kar nas združuje, in ne, kar nas razdružuje. Shajajmo se na shode, ki bodo kos zjedi njevatí Slovence, in ne na shode, kjer se to le zateguje. Odrécimo se nemškimi mislim, in se postavimo na čisto slovensko katoliško stališče, — in združeni smo. Če pride pri drugih volitvah in sploh na Štajerskem do razpora in prepira, kakešnega imate na Kranjskem, zapiši si to na rovaš svoj, napredna liberalna stranka na Kranjskem! To v premislek vsem, katerim je za slogo in mir! Kedor je za „Narodov“ kozji rog, naj gre na — shod! Mi ne trobimo v nobeden rog, temveč se držimo starega načela, da v slogi je moč. In tega, hvala Bogu, v kljub vsem spletkam in hujskanjem liberalne napredne kranjske „Narodove“ kliče vestno se držimo. Prihodnji shod zaupnih mož liberalnih bode pokazal, kedo bo Herostratovo delo prevzel, da pojde h kranjski napredni gospodi po ogenj nemškega liberalizma in na Štajersko prinese zobelj bratovskega prepira in zažge hram miru mej naroda raznimi stanovi! —še.

Državni zbor.

Dunaj, 18. novembra.

(Konec.)

Schebek-Biel.

Burna razprava je bila zaradi nujnega predloga, katerega je stavil dr. Lueger zaradi neke sodnijske zadeve. V oktobru lani so zaprli slugo v zavarovalnotehničnem oddelku, Matija Schebeka, ker je izdal neke uradne tajnosti. Tudi je ta sluga bil zastavil uniformo in rede svojega predstojnika dvornega svetnika Kaana. Schebek je bil važne akte pokazal neki tukajšnji zavarovalnici. Tedaj se je pisalo, da so s tem mnoge zavarovalnice kompromitovane. Zaprli so bili v tej stvari upravnega svetnika neke zavarovalnice, dr. Biela. Oba so izpustili in kaže se, da bode vsa stvar zaspala. Ker pa vsled tacihi slučajev zgublja prebivalstvo zaupanje v pravosodje, je on nujno predlagal, da naj se zbornici poslancev predložé akti o tej stvari, katera naj jih izroči posebni komisiji v pretres.

Utemeljujoč svoj predlog je dr. Lueger dokazoval na gotovih slučajih, da se nejednakomerno postopa pri sodiščih. Stvar se kar potlači, če so zamotane osebe neke gotove stranke. Navajal je več dvobojev.

Minister notranjih stvari je naznanil, da se proti dotičnemu slugi vrši stroga preiskava. Grof Schönborn je pa zagovarjal pravosodje. Oba ministra sta se izjavila proti predlagi sodnih aktov. Na to je bila burna debata, v kateri so govorili dr. Gessmann, dr. Lueger in Wrabetz. Lueger je pri tem tudi grajal vladne liste, da stvari ne prekličejo, če niso resnične. On se je v interpelaciji držal le vladnih listov.

Dr. Wrabetz je pri tem trdil, da je njega nekoč klical Lueger na dvo boj, čemur je Lueger razjasnil vso stvar odločno ugovarjal. V tej burni debati je predsednik večkrat govornike moral k redu klicati. Luegerjev predlog se je naposled odklonil.

Interpelacije.

Koncem se je stavilo več interpelacij. Biankini je interpeloval zaradi rabe hrvaščine pri sodiščih, Kaftan o pogodbi mej dunavsko in novo ogersko parabrodno družbo, Gregorčič in grof Alfred Coronini, da bi se izbrisalo skovano ime Piedimonte za Podgoro iz uradnih krajevnihi seznamov. Gessmann je stavil interpelacije zaradi konfiskacije „Reichsposte“.

Spinčić interpeluje vlado, če je res italijanska vlada storila kak korak v zadevi italijanskih napisov v Istri in če je vladi znano mišljenje Italijanov, ki Istro smatrajo za italijansko pokrajino.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. novembra.

Češki radikalci dosegli so prvo zmago. Pri dopolnilnih volitvah v kolonskih kmetijskih občinah izvoljen je radikalne stranke kandidat Rašin, oče v pravdi proti „Omladini“ obsojenega Rašina, z 242 glasi. Mladočeški kandidat je dobil 94, staročeški pa 77 glasov. Mladočeški so radikalec sami vzgojili, mislili so ž njimi strašiti druge stranke, ali sedaj pa jim samim nevarni postajajo. Kdo vé, če se dr. Gregor in somišljeniki kdaj še ne bodo kesali, da so take sile napenjali proti Staročešom, ker so ob enem tudi sebi omajali stališče. Kakor so Staročešom očitali prijenljivost, tako jo sedaj jim očitajo radikalec. Dosegli pač radikalec tudi ničesa ne bodo, samo češko politiko bodo spravili še bolj na skrajna pota, kjer je še manj upanja, da bi kaj dosegli.

Poljski volilni načrt. Poljaki so prišli s svojim volilnim načrtom. Po tem načrtu bi se osnovala nova kurija, v kateri bi volili industrijski delavci, potem razni zasebni uradniki in sploh tisti, ki so dovršili kako srednjo šolo in dotični davkoplačevalci, ki sedaj še ne volijo. Vidi se, da je predlog precej podoben vladnim načelom. Levičarji s tem predlogom niso zadovoljni. Posebno pa jim ne ugaja, da bi nova kurija imela 44 poslancev, dovolili bi jej jih najrajši dvajset. Ko bi volili samo tovarniški delavci bi bili voljeni sami socijalni demokratje, ki bi v mnogih vprašanjih podpirali liberalce, tako pa utegnajo priti v zbor tudi previdnejši elementi, ki ne bodo hodili z liberalci. Sicer je pa še dvomljivo, da bi poljski načrt obveljal.

Trgovina na obroke. Gospodska zbornica je izročila zakon o trgovini na obroke zopet odseku. Nekoliko ga je že poprej odsek bil predelal po želji liberalcev, sedaj ga bode pa še bolj. Pravosodni minister grof Schönborn je načrt zakona odločno zagovarjal, ali vse ni nič pomagalo. Proti predlogi je porabil vso svojo učenost dr. Unger. Mej drugim je navajal, da ne gre kaznovati koga zaradi odušstva iz trgovine na obroke, ako se v drugih slučajih podobno odušstvo ne kaznuje. Pričakovali bi bili, da bode Unger predlagal, naj se popolni zakon proti odušstvu, ali tega ni storil, temveč je le predlagal, da naj se predlagani zakon vrne odseku, s tem bode pa najbrž pokopan.

Armenija. V tej nesrečni turški pokrajini v Aziji je zopet tekla kri. Zanesljivih poročil ni, ali toliko je gotovo, da je bil hud poboj mej kristijani in mohamedani. Od neke strani se poroča, da se ljudje branijo plačevati davek in se puntajo, od druge pa, da gre le za roparske napade. Petindvajset vasij je baje se spuntalo. Turški vojaki so delali red in baje streljali, če tudi se ljudje niso več ustavljali. Guverner je hotel ljudi ostrašiti. Ta dogodek kaže, da bi bil že skrajni čas, da se v Armeniji vpeljejo reforme, obljubljene v berlinski pogodbi. Dobro bi

bilo, da bi kaj velevalisti storile. Govori se, da sultan odpošlje v Armenijo posebno komisijo, da bode stvar preiskovala. Kaj bode pa to tudi pomagalo. Koliko tacihi komisij se je že v Armenijo odposlalo, toda zaradi tega se razmere niti za las ne izboljšajo.

Flamansčina v belgijski zbornici. Kakor so slovanski jeziki tlačeni v Avstriji, tako je flamansčina v Belgiji. Liberalne vlade so jo pritiskale, kolikor so mogle, še le pod konservativnimi vladami je prišla do neke veljave v šolah in uradih. Sedaj jej pa hočejo Flamanci pomagati do večje veljave v parlamentu. Poslanec Coremann je predlagal, da se najame stenograf, da bode tudi stenografoval flamanske govore. Od francoske strani se pa temu predlogu ustavljajo, ker nobeden flamansčine ne zna. Da bi to bilo pravično, se ne more oporekati. S časom se tudi izveda popolna enakopravnost v belgijskem parlamentu, kajti oba deželna jezika se bode vsak omikanec že naučil. V švicarskem zveznem zboru se govori celo v treh jezikih. V Avstriji bi seveda bila prava babilonska zmešnjava, ko bi začeli govoriti kar v osmih jezikih.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. novembra.

(Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski) odpotovali so v soboto v Sekovo na Zgornje Štajersko, kjer so v nedeljo v samostanski cerkvi beuronskih benediktincev — mesto knezoškofa sekovskega, ki je na potu v sveti deželi — slovesno posvetili novi veliki altar, v ponedeljek pa ravno tam slovesno podelili jednemu kleriku subdijakonatu. Starodavna romanska cerkev, katero so benediktinci v teku zadnjih osmih let od zunaj in znotraj popolnoma prenovili, ji prizidali oba nova stolpa na mestu porušenihi ter prizidali krasen transsept, je sedaj gotovo jedna najlepših stavb zelene Štajerske. Ob tej priliki čuti je bil zopet častitljivi koral, ki se je čudovito lepo razlegal po prenovljeni in povečani baziliki. — Včeraj odpotovali so prevzvišeni iz Sekove dalje na Dunaj k škofovskim konferencam.

(Podržavljenje železnice Ljubljana-Kamnik.) Delničarji lokalne železnice Ljubljana-Kamnik so te dni imeli izredni občni zbor. Društveni načelnik dvorni svetnik dr. Liharzik je zboru naznanil, da hoče vlada na podlagi zakona z dne 12. aprila 1893 podržaviti, torej prevzeti vse glavinske delnice in vsa pasiva. Delničarji so soglasno pooblastili načelnštvo, da izvrši prodajo in razdružitev delniške družbe.

(† Jožef Lukaec.) Kakor se nam je včeraj iz Prestraneka brzojavno poročalo, je v nedeljo zvečer umrl č. g. Jožef Lukaec, duhovnik v Matenji vasi pri Slavini Pokojnik se je narodil v Naklem 15ega oktobra 1828, v mašnika posvečen 22. julija 1856. Pogreb je bil danes ob 9. uri. N. v m. p.

(Poročil) se je včeraj v Kamniku g. dr. Konrad Janežič, odv. kandidat v Celju, z gđc. Barbko roj. Medvedovo. — Čestitamo!

(Iz Konjic.) Tamošnje kat. polit. društvo je imelo 18. t. m. v proslavo godu presv. cesarice Elizabete slavnosten zbor. Odposlala se je na Dunaj presv. cesarici častitka in prisrčen izraz udanosti. Gospod drž. poslanec Rubčić poročal je o svojem delovanju v državnem zboru. Poročilo vsprejelo se je z zahvalo do naših gg. poslancev, ki so ostali v Hohenwartovem klubu. Vsprejela se je tudi resolucija, da se mora ustanoviti slovenska gimnazija v Celju.

(Iz celovške škofije.) Mil. g. knezoškof so se dne 16. t. m. odpeljali na Dunaj k škofovskim posvetovanjem. — Zupnijo št. Lipš bode oskrboval č. gospod Ivan Lubej, župnik v Slovenskem Šmihelu.

(S kamenjem!) Iz Spod. Dravograda na Koroškem, dne 19. novembra: Tu vrée se jutri dne 20. t. m. občinske volitve. Nemčurski tržani hočejo občinski zastop dobiti v svojo pest in na to delujejo z vso kruto silo, tudi s — kamenjem! Popoldne včeraj so imeli tu shod nemško-nacionalnega „deutscher Volksverein“-a iz Celovca, pri katerem so se vé „laskavo“ govorili o nas Slovincih in še posebej duhovnikih. Zvečer so sklicali svoj „Feuerwehr“ (ki nosi pristno prusovske čepice!) in člane primerno obdelovali za volitve. Potem nabili so nekega slovenskega hlapca, ker so ni hotel ž njimi nauduševati za „dajčum“ in konec slavnemu dnevu so postavili s tem, da so v prošnji v stanovanju preč. g. prošta s kamenjem pobili okna. Trije kameni ležali so sredi izbe, okno bilo je na drobne kosce razdrobljeno! To so vendar dokazi, da se na-

sprotniki potegujejo za „dobro“ stvar, ko se že borijo s kamenjem. Kamenj leté zdaj na Koroškem kar na vseh koncih in krajih, vsekako dokaz, da — napredujemo, ko nam blaženo nemško „kulturo“ vbijajo kar s — kameni!

(Iz Celovca,) dne 18. t. m. Po noči 12. t. m. so tatovi vlomili v cerkev sv. Martina pri Celovcu in izpraznili nabiralnik, v katerem so dobili 2 do 3 gld. — Književno društvo sv. Jožefa šteje že 6102 udeležence, in sicer na Koroškem 5517, izven Koroške 585.

(Wolfovega slovensko-nemškega slovarja) petnajsti sešitek je izšel ter na straneh 225—304 (II. zvezka) prinaša besede „predence“ do „prigagati“.

(Z Gorenjskega.) Pri letošnji učiteljski konferenci v Kranju, bila sta v c. kr. okrajni šolski svet voljena kot člana za prihodnjo dobo g. J. Traven, učitelj v Naklem, in Jož. Kragelj, šolski vodja v Trzinu.

(Ljubljanske lepote.) Piše se nam: Nekdo je v „Slovenca“ omenil vodnjak v „Zvezdi“, katera podrtija je brez dvoma prava krasota našega mesta. Nič manjše časti pa ne dela občini vodnjak na Cesarja Josipa trgu, ki je že v takem stanju, da bi ga bilo že zdavnaj kazalo odstraniti in postaviti železnega, kakor jih vidimo po mestu na raznih krajih. A kje pa denar vzeti, ko je mestna blagajnica v šestih mesecih nabobnala že 13.000 gld. dolga? Zares krasno gospodarstvo! Drugod bi se o takem gospodarjenju prav previdno molčalo, pri nas se pa celo v javni seji mestnega zbora o tem prav bahasto razpravlja. Na Cesarja Josipa trgu je tudi tisti famozni vodomet, s katerim si je mestni magistrat pridobil neveljavno slavo. Dokler se ni napravila ograja okrog, imelo je to skrajno neokusno korito še nekaj pomena, kajti premeteni Izanci, ki na ta trg pripeljejo drva, rabili so ga za napajališče in gonili svoja živinčeta k temu koritu, a zdaj je pa pravi nebodigatreba. Kacih desetkrat na leto meče drago svojo vodo v zrak, in za to izdalo se je tisoče! Kdor mimo gre, vsakdo maje z glavo, češ, kaj neki to nemarno korito tu dela, le za napotje je, za drugega nič.

(IV. letošnja porotna doba.) Obravnave IV. letošnje porotne seje pri ljubljanskem deželni kot porotnem sodišču, prično se prihodnji ponedeljek, dne 26. novembra. Vrsto obravnave priobčimo v jedni pribodnjih številkih našega lista.

(Včerajšnji Elizabetni letni semenj) privabil je izvanredno obilo ljudstva v Ljubljano. Vsi tržni prostori so bili s sejmarji prenapolnjeni, nič manj pa tudi živinško sejmišče pri mestni klavnici. Kupčija je bila povsodi dokaj živahna in manjkalo se ni nikjer kupcev ni domačih ni zunanjih. Prignalo se je 912 konj in volov, 559 krav in 68 telet. Cene so bile visoke, a le to ni kaj odveč ovirala prometa, ki je trajal do 4. ure popoldne. V mestu bilo je tudi nenavadno gibanje v raznih kupčijskih izdelkih, in kamor se je človek ozrl, menil je, da se nahaja na kakem — mravljišču. Na kratko povedano: letošnja sv. Elizabeta se je glede sejma nad vse dobro obnesla; trditi bi se dalo, da glede našega starega „rotovža“ še — predobro, kajti ondu je bila pasaza vsled zamašenja s — predivom uprav zadušena, dasiravno je baje nek sklep občinskega sveta to neumestno „zabarikadiranje“ že enkrat odpravil, — a menda le — „na videz“. In vender je na prejšnjem „žitnem trgu“ na Poljanah dovolj prostora za — lan in predivo.

(Osmina po ranjku nadžupniku vel. gospodu Val. Sežunu) opravljala se je danes predpoludne v Dobropolju po preč. gosp. dekanu ribniškem Martinu Povšetu in domačih gg. duhovnikih.

(Zamude osebnih vlakov in včerajšnji promet na železnicah.) Vsled včerajšnjega letnega semnja imeli so razni osebni vlaki mnogo zamude. Navadna pesem: Preveč ljudij, — premalo vozov!

(Luč pri vozovih po noči.) Okrajno glavarstvo kočevsko je odredilo, da imajo vozniki po deželnih in okrajnih cestah, vozeči po noči, imeti pri voze obsežne svetilnice, da se tem načinom preprečijo poškodbe in nesreče.

(Namesto venca) na grob preč. g. duhovnega svetnika in nadžupnika dobropoljskega, Valentina Sežuna, podaril je č. g. Ivan Strnad, župnik v Knežaku, 10 kron za „katoliški sklad“.

(Sumljiva oseba.) Včeraj popoldne so mestni redarji in orožniki na južnem kolodvoru zasačili nekoga Matevža Lumbarja s Finkovega, ravno ko je hotel odpihati jo s poštnim vlakom. Dobili so pri njem večji znesek denarja in potni list v Ameriko.

Izročili so ga okrajnemu sodišču v Vel. Lašah, ker je na sumu, da je ondi umoril neko osebo.

(Razpisani učiteljski službi.) V stalno nameščenje se razpisujete druga učiteljska služba v Dobropolju z letno plačo 500 gld. in služba voditelja v Gotenici z letno plačo 450 gld. Prošnje do 30. novembra t. l. c. kr. okrajnemu šolskemu svetu v Kočevju.

(Tatvine) so na semnjih že nekaj navadnega. Na včerajšnjem semnju je mestna policija zasačila dve tatice, Marijo Žabnikar s Studenca in Alojzijo Narobe iz Čirčič, ter znanega tatu Valentina Vrhovca iz Dragomerja.

Društva.

(Kmetijska podružnica za St. Peter) in okolico priredi zabaven večer dne 25. novembra t. l. v gostilni g. Ivana Špiljarja v St. Petru, kamor so povabljeni udje in prijatelji društva.

Telegrami.

Stolnobelograjski katoliški shod.

Dunaj, 19. novembra. Včerajšnjega katoliškega shoda v Stolnem Belemgradu se je vdeležilo nad 1500 vdeležencev. Na poziv škofa Steinerja, prisegli so navzoči zvestobo veri, papežu, vladarju in domovini. Odposlali so brzojavke cesarju in cesarici, in nadvojvodi Jožefu. Otvorilni govor je imel knez Eszterhazy. Več govornikov, mej njimi grof Zichy, je predlagalo peticijo do cesarja, da ne bi potrdil cerkveno-političnih predlog. H koncu se je podelil zbranim apostoljski blagoslov.

Budimpešta, 20. novembra. V zbornici poslancev je interpeloval poslanec Hermann zaradi stolnobelograjskega katoliškega shoda. Wekerle je izjavil, da on seveda obsoja ondotne izjave, proti katerim bode treba nastopiti s socialno protiagitacijo. Njemu ni znano, da bi v Stolnem Belemgradu bilo treba kaj storiti proti zlorabi svobode govora. On je trdno prepričan, da cerkveno-politične predloge dobe najvišje potrjenje. On ni priganjal sankcije zaradi taktosti, ako pride čas, bode že storil svojo dolžnost.

Carjev pogreb.

Peterburg, 20. novembra. Včeraj opoldne je bil slovesen pogreb ruskega carja. Prišli so bili zastopniki ne le iz vseh delov Rusije, temveč tudi iz vseh evropskih držav, iz Amerike in Azije, da skažejo čast pokojnemu zaščitniku miru. Udeležili so se slovesnega pogreba trije kralji, odposlanstvo francoske republike, deputacije avstrijskih, danskih, pruskih in bavarskih polkov in nemške mornarice, katere častni admiral je bil pokojnik. Potem so bili navzoči dunajski, berlinski, londonski in carigradski ruski veleposlanik, vsi diplomatje v Peterburgu. Prišli so bili tudi generalni gubernatorji, oziroma vojni poveljniki v Moskvi, Varšavi, Kijevu in Novem Čerkasku, mnogobrojne deputacije in zavodi, mej njimi zastopniki finskih stanov, vseučilišč, inozemskih naselbin in ruskih mest. Dosedaj se je bilo na carjevo krsto položilo nad 350 vencev. Stražo pri krsti imeli so vojaki tistih tudi inozemskih polkov, katerih imejitelj je bil car Aleksander III. Po slovesnem mrtvaškem opraviilu poslovila se je visoka gospoda od mrliča in krsto so zaprli in nesli so jo car, člani carske rodbine in tuje knežje osebe h grobu, moj molitvijo vojakov in častnim streljanjem topništva, ki je bilo razpostavljeno zunaj in znotraj Petra in Pavla trdnjave.

Berolin, 20. novembra. V cerkvi ruskega veleposlaništva je bila božja služba za ruskega carja Aleksandra III., katere so se udeležili, cesar, člani cesarske rodovine in razni dostojanstveniki.

Pariz, 20. novembra. Včeraj so bila zaprta povodom carjevega pogreba gledališča dobivajoča državno podporo. V ruski cerkvi je bila slovesna služba božja, katere se je udeležil Kazimir Perier z mnogimi dostojanstveniki. Stokrat se je ustrelilo s topovi.

Pariz, 19. novembra. V generalnem svetu seinskega departementa je predlagal

predsednik Bossenet, naj se seja pretrga zaradi pogreba carjevega. Socialisti so temu ugovarjali. Predlog se je z 42 proti 13 glasom odklonil.

Vladarska prememba v Rusiji.

Pariz, 20. novembra. V nekem časopisu je priobčil Francois Coppe članek, v katerem se obrača do novega carja, da pomilosti v Sibirijo pregnane Poljake.

Peterburg, 20. novembra. Govori se, da sta minister vnanih stvari Giers in pa vojni minister Vanovskij dala ostavki. Poslednjemu je car odgovoril, da je še prezgodaj, kaj je pa odgovoril Giersu, še ni znano.

Dunaj, 20. novembra. Včeraj je ministerski predsednik vsprejel odposlanstvo dunajskih mesarjev, ki mu je prišlo izjaviti svoje želje. Ministerski predsednik se je dolgo pogovarjal z njimi. Izjavil se je proti njim, da rumunske meje ni mogoče odpreti živini.

Praga, 20. novembra. Predsednikom češkega oddelka deželnega kulturnega sveta izvoljen je bil včeraj mladočeški deželni poslanec Hermann z 22 glasovi. Izjavil je, da volitev vsprejme.

Gröbming, 20. novembra. Tu blizu v gorah so se sprijeli trije lovski tatje in dva lovca. Jeden lovec in jeden tat sta ustreljena. Druga dva lovka tatova sta se sama ovdila pri sodišču.

Riegio di Calabrio, 20. novembra. V Lembranu je vsled potresa bilo 13 ljudi ubitih in 50 ranjenih. V Talmiju so se vse hiše podrle. Sedem oseb je mrtvih in 50 ranjenih. V Malacechia in Terranuovi so hiše poškodovane. Prebivalci so povsod pod milim nebom. Častniki in vojaki neutrudno delajo pri rešilnih delih. V Milazu se je včeraj desetkrat stresla zemlja.

Monakovo, 20. novembra. Tukaj so zaprli pet ponarejevalcev bankovcev. Delali so bankovce po 50 mark.

Peterburg, 20. novembra. Anton Rubinstein je umrl za mrtvoudom.

Umrli so:

18. novembra. Janez Alfred Hartman, agent, 67 let, Dunajska cesta 13, vsled raka.

19. novembra. Frančiška Kordin, delavčeva hči, 1 mesec, Kolodvorske ulice 20, ostarelost.

V bolnišnici:

17. novembra. Valentin Bizjak, delavec, 18 let, sepsis. — Ana Blažič, delavka, 54 let, carcinoma ventriculi.

18. novembra. Janez Suštar, delavec, 77 let, emphysema pulm.

Tuji.

18. novembra.

Pri Slonu: Jung, Gellis, Herz z Dunaja. — Leitner iz Linca. — Ditz iz Lundenburg-a. — Mrak iz Pazna. — pl. Kodolitsch, Mayer, Müller iz Grada. — Aney, Cven iz Trsta. — Tullinger iz Celja. — Levec iz Loza. — Kleiniercher iz Beljaka. — Luzar, Seelmann iz Zagreba. — Polak, Maly iz Tržica. — pl. Ugron iz Budimpešte. — Petrič iz Goričan. — Antonič iz Borovelj. — Kegljevič iz Opatije. — Košmelj iz Železnikov. — Kulavc iz Toplice.

Pri Matiču: Eberhardt, Preis, Waller, Glück, Deutsch z Dunaja. — Pleyer, Litscher, Marconi iz Trsta. — Verderber s Kočevske Reke. — Neumann, Skala iz Grada. — Zechner iz Brežic. — Kollarik iz Požuna. — Heller iz Prage. — Platzar iz Kranja. — dr. Pekolj iz Brda. — Ida pl. Formentini iz Grada. — Schmidovsky iz Brna. — Braun iz Celovca. — dr. Rausch iz Livrana.

Pri avstrijskem caru: Knaus iz Brež. — Gorjup iz Gorenje Vasi. — Theuerschuh iz Tržica. — Novak iz Trojane. — Jezire iz Sele.

Pri Južnem kolodvoru: Šireel, Povše iz Mokronoga. — Lah iz Maribora. — Sommer z Dunaja. — Hafner iz Lesec. — Mlakar iz Metlike.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. novembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	6 50	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	5 10	Surovo maslo,	70
Ječmen,	5 20	Jajce, jedno	30
Oves,	5 50	Mleko, liter	10
Ajda,	7 —	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 50	Telečje	64
Koruza,	7 20	Svinjsko	60
Krompir,	2 42	Kostrunovo	36
Leča,	10 —	Piščanec	40
Grah,	10 —	Golob	15
Fižol,	9 —	Seno, 100 kgr.	1 96
Maslo, kgr.	92	Slama, 100	1 70
Mast,	68	Drva trda, 4 kub. m.	7 —
Speh svež,	56	„ mehka, 4 „	5 —

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	azimut v mm	toploma po Celziju			
7. u. jut.	745.0	6.4	brezv.	oblačno	
19. u. pop.	744.9	8.2	sl. svzh.	"	0.00
9. u. zveč.	745.9	6.0	sl. vzh.	"	

Srednja temperatura 6.9 za 3-8° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 15. novembra 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

gld. 506.890.000 (— 6.374.000)

Kovinski zaklad " 305.525.000 (— 515.000)

Listnica " 180.782.000 (— 9.241.000)

Lombard " 31.287.000 (— 1.942.000)

Davka prosta bančna rezerva gld. 11.583.000 (+ 7.101.000)

Zahvala.

602 1

Za izkazano sočutje povodom prebitke izgube našega predragega v Gospodu počivajočega soproga, oziroma očeta, gospoda

Filipa Tratnik-a

izrekamo tužnega srca najtoplejšo zahvalo, kakor tudi vsem onim, kateri so blagega pokojnika spremili k zadnjemu počitku; osobito se zahvaljujemo čast. gg. bogoslovcem za ginljivo petje.

Žalujemo ostali.

DOM IN SVET

Vsebina 22. zvezka 1894:

1. Janez Parapat, župnik in pisatelj. Spisal Josip Benkovič. 2. Nočna poroka. Zložil A. Hribar. 3. Gospa s pristave. (Zgodovinski roman.) Spisal I. Kraljev. (Dalje.) 4. Dva brata. (Povest iz obmejenega kraja.) Spisal Anton Sušnik. 5. Petelin. (Slika.) Spisal Podgoričan. 6. Vest. Zložil Anton Medved. 7. Loka. (Krajepisno-zgodovinska črtica.) Spisal Fr. Pokorn. (Dalje.) 8. Slovenski cerkveni govor iz leta 1706. Priobčil J. Mantuani. (Konec.) 6. Črtice z avstrijskega juga. Piše dr. Jos. Marinko.

(Dalje.) 10. Književnost. 11. Raznoterosti. — Na platnicah: Belokranjske narodne pesmi. — Slike. 1. Janez Parapat. 2. Na pregazu. (Slikal Berghem.) 3. Titov slavalok v Rimu. 4. Kristusova glava. (Slika v S. Ponzianu.) 5. Mati božja v katakombi sv. Priscile. 6. Berta Leščinska, operna pevka.

Spominjajte se

'katoliškega sklada'

ob raznih prilikah!

Ivan Jax

v LJUBLJANI na Dunajski cesti št. 13

v Tavčarjevi hiši.

Tovarniška zaloga

552 50-6 vsakovrstnih

šivalnih strojev, byciklov, tryciklov, velocipedov itd.

Ceniki zastoj in franko.

Eksekutivne dražbe.

Fr. Sodje iz Savice posestvo dné 23. nov. (druga) v Radovljici.

Ant. Viranta iz Novega Mesta posestvo (14.400 gld.) dné 30. nov. 1894 in 11. jan. 1895 v Novem mestu.

Fr. Uršiča z Jezera (terjatev 8 gld. 55 kr.) posestvo (2193 gld. 26 kr.) dné 30. nov. 1894 in 10. januarja 1895 v Cerkljici.

Jan. Torjana iz Harij in Ant. Hervatina iz Jablonice zemljišči dné 3. dec. v Ilir. Bistrici.

Fr. Kosa iz Čamšenika zemljišča (3375 gld.) 15. dec. 1894 in 26. jan. 1895 na Bidu.

Šim. Zajca iz Št. Jakoba ob Savi posestvo (1652 gld.) dné 24. nov. (druga) v Ljubljani.

Ant. Cente z Golega posestva (7225 gld.) dné 24. nov. in 5. dec. v Ljubljani.

Mart. Vraničarja iz Vidošič (terjatev 128 gld.) posestvo (1218 gld.) dné 22. nov. in 2. dec. v Metliki.

Jak. Križnarja iz Zagorja posestva (13.527 gld.) s pritliklinami dné 21. dec. 1894 in 21. jan. 1895 v Ilir. Bistrici.

Petra Bariča iz Obrha zemljišče (1174 gld.) dné 5. decembra 1894 in 9. jan. 1895 v Črnomlju.

Štef. Jagra iz Landola posestvo (4420 gld.) s pritliklinami (160 gld.) dné 15. dec. 1894 in 16. januarja 1895 v Senožečah.

Jos. Fajdige iz Št. Mihela posestvo (1985 gld.) dné 19. dec. 1894 in 19. jan. 1895 v Senožečah.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj. V.

Medicinalno olje iz kitovih jeter.

(Ribje olje.)

Priznано najbolje učinkujoče in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navedilom o porabi 60 kr., dvojna steklenica 1 gld., 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12 velikih steklenic 10 gld.

Dobiva se pri 563 4

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27,

prilporeča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljše urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posrebrni in poniklja po najnižji ceni. 311 26—26

Najvišje pismeno priznanje Nj. c. in kr. Visokosti prejasne gospé prestolonaslednice - vdove

nadvojvodinje Štefanije.

Kapljice za zobe

odlikovane

lekarne Piccoli 'pri angelju'

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Pavola napojena z nekaj kapljicami dene se v votel zob in nahuja zobobol takoj pojenja. 588 10—2

Stekleničica 10 kr.

POVESTI

VI. zvezek:

ANDREJ KALAN

je izšel ter se dobiva komad po 20 kr., po pošti 23 kr. v „Katoliški Bukvarni“ in „Katol. Tiskarni“ v Ljubljani.

Dobé se še II., III., IV. in V. zvezek.

Dunajska borza.

Dné 20. novembra.

Skupni državni dolg v notah	100 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	95	"
Avstrijska zlata renta 4%	124	70	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	15	"
Ogerska zlata renta 4%	123	30	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97	75	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1046	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	392	75	"
London vista	124	85	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61	20	"
20 mark	12	23	"
20 frankov (napoleonador)	9	94	"
Italijanski bankovci	46	20	"
C. kr. cekini	5	89	"

Dné 19. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	163	75	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	198	75	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97	75	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	143	25	"
Dunavske vravnave srečke 5%	132	50	"
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	50	"
Posojilo goriškega mesta	111	25	"
4% kranjsko deželno posojilo	67	—	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	70	"
Priporitne obveznice državne železnice	221	75	"
" južne železnice 3%	167	15	"
" južne železnice 5%	129	75	"
" dolenskih železnic 4%	98	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	141	50	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18	—	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	69	50	"
St. Genois srečke, 40 gld.	72	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50	—	"
Ljubljanske srečke	25	—	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	178	25	"
Akcije Ferdinandove se. železn., 1000 gl. st. v.	3440	—	"
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	509	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107	45	"
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	72	—	"
Montanska družba avstr. plan.	103	90	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164	—	"
Papirnih rubljev 100	136	20	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnišna delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.